

CAPUT UNDECIMUM.

Quid si Archiepiscopus, vel Episcopus Cardinalis præset dignitate?

SI Archiepiscopus, sive Episcopus non Pontificali dumtaxat refulgeat potestate, sed præter hanc Cardinalatus supereminet dignitate, quoties Eminentia Sua erit descensura in Ecclesiam, tempore Præses, aut Gubernator aderit in ejus Aula, seu Cubiculo præsignato, ut in illius obsequiis comitatuque sit, cum progrediatur: & tunc præeunte omnino Magistratu, permittet Cardinalis, ipsum Præsidentem, aut Gubernatorem ad sui sinistram incedere.

In limite Ecclesie, postquam Cardinalis Episcopus, seu Archiepiscopus lustrali se aqua signaverit, aspersorium tangendum porrigit Præsidi, vel Gubernatori, qui deinde apud Augustissimi Sacramenti aram genuflectet super unico tantum pulvinari, quod ei præstabitur in terra post Eminentiam Suam in consueto genuflexorio procurbentem.

Postergali prorsus amoto, Residentia pro ipso Præsidente, vel Gubernatore apud Altare majus relinquere poterit quoad cætera ornatus genera, prout in capite quarto describitur.

Si audiendi causa Conciones exegerit commoditas, ut pro Cardinali alius aptetur locus fermocinatio propinquior: Eminentia Sua præstanta quidem erit prænobilis Sedes supra ligneum gradum tapete cunctum, non onisso, ut desuper dependeat Baldachinum. At Præsidi, sive Gubernatori nil aliud, quam inferior Sella super nudo pavimento, & aliquantum post illam Cardinalis locata, exhibebitur.

Consueeta Concionatoris reverentia unica ad ipsum Cardinalem dirigetur: quod generatim, & universo ab aliis etiam, sermonem quacumque de causa habentibus, præserte Cardinali erit inconcusse adimplendum.

Sacris actionibus expeditis, nisi aliter Archiepiscopo, seu Episcopo Cardinali visum fuerit, & Præsides, vel Gubernator, & Laici Magistratus Eminentiam Suam iterum comitabuntur ad Cameram usque, sive Cubiculum, unde procedentem susceperant.

NUM. III.

Ad Constit. LXXII. fol. 142.

SYNOPSIS

Decretorum Congregationis Lauretanae.

Administratio Bonorum, Pecuniarum &c.

AD MINISTRATIO Bonorum, Pecuniarum, aliorumque effectum relictorum, vel Capitulo, vel cuilibet de dicto Capitulo, vel Inservientibus Ecclesie, aut Altaribus, pro Capellanis, & Legatis Misarum, sive ad tempus, sive perpetuo, etiam de Jurepatronatus Laicorum, spectat ad ipsum Sanctuarium, & per ipsum ad Gubernatorem. *Lettere a Monsignor Vescevo, e Governatore* 1. Marzo 1700., & 25. Agosto 1717.

Armorum Custodes.

Sex Armorum Custodes, vulgo *Armadori*, sunt subiecti Parocho Almæ Domus, a quo ipsis Sacramenta sunt administranda. *Lettere a Monsignor Vescevo, e Governatore* 18. Febraio 1704.

Avunculi vero dictorum Armorum Custodum licet cohabitent cum Nepote, non sunt subiecti dicto Parocho Almæ Domus, cum non possint dici de Familia Nepotum exempta. *ibidem*.

Artifices & Professores.

Artifices, & Professores quicumque inservientes Almæ Domui intra annum in eorum Professionibus, non tamen continuo sed juxta Sanctuarii necessitatem, absque constitutione annui salarii, licet Literis patentibus Almæ Domus cum inhibitione fuerint muniti, non

gaudent exemptione a jurisdictione Episcopi. *Dub.* 17. ex 33. *concurdat.* 1734.

Arx Ecclesie.

Arx Ecclesie Lauretana existens super dictam Ecclesiam, ubi sunt Mansiones Clericorum Sacristie, & Inservientium Misarum, & Lampadariorum, non est sub Ditione Episcopi; itaut possit ab eovisitari jure ordinario quoad Clericos Sacristie, & dictos Inservientes; quo vero ad Lampadarios jure delegato. *Dub.* 6. ex 33.

Janua dictæ Arx erit omnino claudenda, ne Mansiones ejusdem accommodentur, ut moris est, illis qui confugiunt ad Ecclesiasticam Immunitatem. *ibidem ut supra.*

Administratio Sacramentorum. *Vide* Baptisma, Eucharistia.

Affiduarii. *Vide* Coloni exempti.

Altare Sanctissimi Sacramenti. *Vide* Visitatio.

Alumni Collegii Illyrici. *Vide* Collegium.

Baldachinum.

Neque Episcopo, neque Gubernatori licet uti Baldachino intra limites Palatii Almæ Domus. *Resolut.* 2. Decembre 1729.

Baptisma.

Baptizare Infantes Confluentium, & eorum Cadavera tumulare, spectat ad Parochum Sanctuarii. *Lettere a Monsignor Vescevo, e Governatore* 2. Decembre 1717.

Parocho Sanctuarii ærotanti licet sui loca deputare Sacrodotem sibi benevolum, ex approbatis tamen ab Episcopo, pro administratione Sacramenti Baptismatis. *Lettere a Monsignor Vescevo, e Governatore* 24. Agosto 1705.

Si contingat, Capellano Almæ Domus cum Nepote convivente, Filiam ex ipso Nepote nasci, baptizanda erit a Parocho dictæ Almæ Domus, licet Pater & respectivo Nepos literas patentales Episcopi non possint æquivalere Literis patentibus dictæ Almæ Domus. *Lettere a Monsignor Vescevo* 20. Januario 1740.

Bona. *Vide* Administratio Bonorum.

Brevia pro aperienda Capsula Elemosynæ. *Vide* Elemosynæ.

Campanarius, seu Pulsator Nolarum.

Ad Episcopum, uti Delegatum, spectat privative ordinatio pulsandi Campanas pro signo canendi Litanias in quocumque Sabatho de fero, & in quacumque Festivitate Beatæ Mariæ Virginis, & earum Vigilii. *Lettere a Monsignor Vescevo, e Governatore* 6. Settembre 1698. *Resolut.* ad *Dub.* 5. 17. Aprilis 1708.

Licet autem Episcopo in parte Palatii, ubi residet apud Lauretum, uti Campanula ad usum proprium tantum. *Resolut.* 2. Augusti 1729.

Qui habent officia Almæ Domus, sed ea exercent per interpositas Personas, veluti Pulsator Nolarum, Cantinerius, & similes, sui debent exemptione tam ipsi, ut Officiales, quam eorum Substituti, dummodo facultas exercendi per substitutum fuerit a Sacra Congregatione approbata. *Dub.* 17. ex 33.

Cancellaria, Cancellarius.

Episcopus procedens jure delegato, debet uti Cancellario Sanctuarii, nec sufficit, si emolumenta omnia, quæ alias ad ipsum spectarent, ipsi relinquat. *Lettera a Monsignor Governatore* 11. 16. Maggio 1701. *Dub.* 7. ex 33.

Episcopus aliquando, & attentata aliqua suspitione, poterit, prævia licentia Sacre Congregationis Lauretanae, in causis contra Privilegiatos Almæ Domus uti suo Cancellario in examinalis Testibus pro sumendis, & captivandis indicibus, dummodo tamen dicta examina Tertium reproducantur per acta Cancellarie Almæ Domus, antequam Reus constituatur, & Processus per eadem Acta Cancellarie Almæ Domus proseguatur. *Lettere a Monsignor Vescevo, e Governatore* 28. Febraio 1701. *Dub.* 8. ex 33.

Item

Item poterit Cancellarius Almæ Domus compelli ab Episcopo ad conficiendum Inventarium omnium Processuum, Beneficialium, Matrimonialium, Civilium, & Criminalium, Actorum, & aliarum Scripturarum factarum, & respectivo exhibitarum in dicta Cancellaria coram Episcopo tanquam Delegato Apostolico, vel ejus Vicario, ad effectum aservandi dictum Inventarium in Archivio Episcopali ad formam novissimi Concilii Romani, & Constitutionis Benedicti XIII., & in casu renitentia, compellendus erit a Sacra Congregatione. *Dub.* 10. ex 33.

Episcopus vero tenetur registrare in Cancellaria Almæ Domus tam Ordinationes Exemptorum, quam eorum Literas testimoniales. *Lettere a Monsignor Vescevo, e Governatore* 11. Marzo 1704.

Candela, Cera.

Benedictio Candelarum in Solemnitate Purificationis est facienda, juxta solum, in Ecclesia Lauretana, non autem in Sancta Capella. *Lettere a Monsignor Vescevo e Governatore* 28. Januario 1720.

Quando in Ecclesia Lauretana de ordine Episcopi fit Communio Generalis, vel fit aliqua Processio, aut Expositio Sanctissimi Sacramenti ad implorandum Divinum Auxilium pro necessitatibus Populi, vel Ecclesie Catholice, debent a Ministris Almæ Domus subministrari Cera, & alia necessaria pro supradictis Functionibus explendis. *Dub.* 7. ex 33.

Cantores, Musei, Magistri Capelle, Organista.

Musici, & Cantoribus se absentare petentibus a servitio Ecclesie ad breve tempus, ob aliquod eorum negotium, concedenda est licentia ab Episcopo, aut ejus Vicario Generali, jure delegato, non autem a Gubernatore. *Lettere a Monsignor Vescevo, e Governatore* 1. Settembre 1698. & 28. Giugno 1700. *Dub.* 4. ex 33.

Ad Episcopum pariter, privative quoad Gubernatorem, spectat præscribere Ordines Magistro Capelle, Cantoribus, & Organista, circa servitium Chori, & Functionum Ecclesiasticarum. *Dub.* 5. ex 33.

A Gubernatore vero danda est possessio Magistro Capelle & Organista post eorum destinationem, in sequelam Literarum patentium, quas ipse de mandato Sacre Congregationis expedire solet. *Lettere a Monsignor Vescevo, e Governatore* 28. Febb. 1701. *Vide* Punctorum.

Capellanus, Capella, Capellania.

Capellanus Vivaldus est subiectus, una cum Fratre, & tota Familia secum vivente, Parocho Almæ Domus. *Resol.* 19. Septembris 1710.

Instituto Præsentati ad Capellaniam Domus Farfete reservata tempore foundationis Cardinali Protectori, spectat ad Sacram Congregationem. *Lettere a Monsignor Vescevo* 19. Decembre 1710.

Episcopo competit facultas ingrediendi in Sacram Capellam cum Mozzetta, & Rocchetto detecto, nec non benedicendi Populo jure delegato. *Resol.* 10. Julii 1731.

Non licet autem ipsi Episcopo die Præsentationis Beatæ Mariæ Virginis, & aliis diebus, quibus Missa cantari solet in Sacra Capella, illam canere in Ecclesia. *Lettere a Monsignor Vescevo* 28. Novembre 1701. 10. Januario 1702.

Capellanus possessor Capellanæ Micucci, cujus nominatio spectat ad Venerabilem Societatem Sanctissimi Rosarii Laureti, Episcopo subiectam, gaudet exemptione, ex quo destinatus preventus prædicte Capellanæ recipit ab Alma Domo, uti hæredo supradicti Micucci. *Dub.* 21. ex 33.

Carceres.

Personæ, quæ carcerantur de mandato Episcopi, vel ejus Vicarii procedentis jure delegato, detineri debent in Carceribus Almæ Domus, ad exclusionem illarum ipsius Curie Episcopalis. *Dub.* 9. ex 33.

Causa.

Non potest Gubernator, attento privilegio Sanctuarii, trahendi ad suum Tribunal omnes causas tam

activas, quam passivas ejusdem Almæ Domus procedere in Causis activis motis Ministris, & exemptis Almæ Domus contra Ecclesiasticos non privilegiatos; id autem spectat ad Episcopum jure ordinario. *Lettere a Monsignor Vescevo, e Governatore* 1. Marzo, 1700. *Resol.* 10. Luglio 1731. *Dub.* 25. ex 33.

Quo vero ad Causas tam activas, quam passivas, in quibus agitur de interesse Almæ Domus, spectare debent privative ad Gubernatorem, *dis. Dub.* 25. ex 33.

Spectat autem ad Episcopum, jure tamen delegato, cognoscere Causas activas motas a Ministris, & Exemptis Almæ Domus contra Ecclesiasticos privilegiatos nisi agatur de iis, quæ respiciunt eorum Ministerium, in quibus subesse debent Gubernatori. *Lettere a Monsignor Vescevo, e Governatore* 1. Marzo, & 26. Aprile 1700.

Infantia Cherubinatorum, & Fratrum Alexandrinorum petentium, eorum Causam contra Sanctuarium coram Episcopo agitant, & a Gubernatore rearsurum coram Episcopo agitant, aut pro ea deputari Judicem in Curia Romana, rejecta sunt, ne inferretur præjudicium privilegiis ejusdem Sanctuarii. *Lettere a Monsignor Governatore* 11. Maggio 1699.

Coadjutores.

Coadjutores Officialium Almæ Domus gaudent & ipsi exemptione, dummodo Coadjutoria fuerit a Sacra Congregatione approbata. *Dub.* 18. ex 33.

Collegium Illyricorum.

Concessio Dimissorialium Alumnis Collegii Illyrici, & reliqua omnia concernentia eorum ordinationem, spectat privative ad Episcopum. *Lettere a Monsignor Vescevo, e Governatore* 6. Febraio 1699.

Quoad Convictores vero ejusdem Collegii, Episcopus procedit jure ordinatio. *Lettere a Monsignor Governatore* 30. Agosto 1700.

Ordinatio Alumni dicti Collegii est etiam licita, non obtentis Literis Dimissorialibus Episcopi Lauretani. *Lettere a Monsignor Vescevo* 4. Aprile 1709.

Concurfus.

Concurfus pro Curia Almæ Domus committitur per Sacram Congregationem Episcopo, & firmatur, Curatum esse perpetuum, & non ad datum amovibilem. *Lettere a Monsignor Vescevo, e Governatore* 28. Giugno 1700.

Intimatio Concurfus pro Ecclesia Parochiali Almæ Domus facienda est ab Episcopo jure delegato, & Acta Concurfus transmittenda ad Sacram Congregationem. *Lettere a Monsignor Vescevo* 19. Ottobre 1729.

Concurfus tamen non est necesse, quod Delegatio & inferatur, & indicetur peculiariter, cum habeatur vigore Bullæ. *Resol.* 10. Decembre 1729.

Acta Concurfus Parochialis referuntur in Sacra Congregatione, & per Vota fit electio *ibidem*.

Confirmatio.

Episcopus, qui Sacramentum Confirmationis conferre potest subditis ordinario jure, exemptis vero delegato, ad hoc ut dicti ordinarii, & delegati juris differentia elucescat, declarare debet in actu Collationis per Acta Cancellarie Gubernii, quoad Exemptos se procedere jure delegato; non tenetur tamen Exemptorum Nomina describere in dicta Cancellaria. *Lettere a Monsignor Vescevo, e Governatore* 24. Agosto 1705.

Consuetudines.

Expressione Confluentium a qualibet Mundi parte devotionis gratia ad Alam Domum, qui juxta Literam Constitutionis Innocentianæ §. *Ac primo quidem*, a Jurisdictione Episcopi eximuntur, non comprehenduntur illi, qui petunt Lauretum propter eorum temporalia negotia, vel in dicta Civitate remanent ultra decem dies. *Lettere a Monsignor Governatore* 8. Januario 1738. *Dub.* 13. ex 33.

Hinc Confluentes illi, qui a Birruariis Episcopalis apprehenduntur cum Mulieribus suspectis, Fures, aliique.

N. III. aliquo quomodolibet, gaudent privilegio consuetudinis, dummodo captiva sequatur intra decem dies ab illorum adventu. *Littera a Monsignori Vescovo 8. Octobris 1713. Dub. 14. ex 33.*

Quoad dictos tamen Delinquentes, Consuetudine Gubernatoris onerati eos puniendi prout de iure; additis penis arbitrio Sacrae Congregationis, & Summi Pontificis, in casu omissionis, d. Dub. 14. ex 33. *Littera a Monsignori Vescovo 1. Decembre 1704. Consuetudo.*

Constitutio San. mem. Innocentii XII. nihil innovat quoad jurisdictionem privatam in Constitutione Sa. me. Pauli V. concessam Gubernatoribus in Causis a Civibus, & passivis Sanctuarii, contra Debitores, & Possessores bonorum ipsius Sanctuarii. *Littera a Monsignori Vescovo 7. Agosto 1699.*

Minores Conventuales.

Quatuor ex Patribus Minoribus Conventualibus, qui sunt Capellani additi servitio Sanctuarii, ex gratia ipsi concessa a clari. mem. Cardinali Alterio Prorectore, juxta Constitutionem San. mem. Pauli V., subsunt solum delegatae Jurisdictioni Episcopi. *Littera a Monsignori Vescovo, e Governatore 3. Octobris 1702.* Nonnulla tamen dictorum quatuor Patrum, & aliorum Regularium similibus Capellanis fruuntur, scribenda sunt in Rollo, & in Tabella, sicuti Nomina exterorum Capellanorum, & hoc ita, ut uno ex ipsis quomodolibet desiciente, Nomen alterius in ipso locum subrogati, describitur: *ibidem ut supra.*

Sanctae Crucis Lignum.

Lignum Sanctae Crucis, quod servatur in Capella, occasione alicujus particularis Processionis ab Episcopo indicatae, subministrari debet, ad effectum illud exponendi in Altari Sanctissimae Annuntiationis, illudque processionaliter deferendi per Civitatem, & cum illo Populum benedicendi. *Dub. 2. ex 33.*

Custodes.

Custodes omnino obedire tenentur sine ulla exceptione licentia ab Episcopo concessis Consuetudibus, & Diocesanis se munendi Eucharistia in Sacra Capella, & Episcopo conceditur facultas procedendi contra ipsos inobedientes, & crescente contumacia, ab officio removendi; hac tamen adjecta lege, quod ante remotionem, de voluntate Episcopi super hoc certior reddenda sit Sacra Congregatio. *Littera a Monsignori Vescovo e Governatore 19. Novembri 1699. e 28. Giugno 1700.*

Ceremoniae. *Vide Missa.*
Cantinerius. *Vide Campanarius.*
Concursus. *Vide Edicta.*
Sacra Congregatio. *Vide Jurisdictio, Solum, Sede vacante.*
Curatus. *Vide Parochus, Concursus, Edicta, Custodes. Vide Licentia.*

Deputatio.

Deputatio trium Custodum Sacrae Capellae, duorum Sacerdotum Lampadariorum, duorum Ministrorum Capellae Sanctissimi Sacramenti, Ministrorum Sacristiae, ubi subministratur Vinum, & Cera pro celebratione Missarum in Ecclesia Cathedrali, Campanarii, & Servientis pro pulsatione Campanarum, tam pro Sacra Capella, quam pro Ecclesia Cathedrali, spectat private ad Sacram Congregationem. *Littera a Monsignori Vescovo, e Governatore 1. Septembri 1698.*

Dimissoriales.

Littera Dimissoriales Capellanis, & Ministris Sanctuarii concedendae sunt ab Episcopo, jure delegato. *Littera a Monsignori Vescovo, e Governatore 1. Marzo 1700.* Gubernator vero debet in dictum finem exhibere Capellanis Episcopali notulam Capellanorum, & Privilegiatorum: *ibidem ut supra.*
Debitores Sanctuarii. *Vide Constitutio.*
Dimissoriales. *Vide Collegium Illyricorum, Licentia.*

Edicta.

Edicta super observatione Festarum sunt ex iuribus Episcopi ordinariis quoad Subditos, quoad Exemptos vero sunt juris delegati. *Littera a Monsignori Governatore 2. Octobris 1703.*

Si in Edictis non exprimitur auctoritas delegata, non obligant Curatum Almae Domus. *Littera a Monsignori Vescovo 1. Decembre 1704.*

Edictum pro convocacione Concursus Ecclesiae curatae Almae Domus faciendum est ab Episcopo jure delegato, & per Acta Cancellarii Almae Domus. *Littera a Monsignori Vescovo 28. Februario 1701.*

Episcopus, neque uti Delegatus, valet, inconsulta Sacra Congregatione, Edicta affigere in Sacra Sacrae Capellae, nuncupato *Lo Sagrafia del Tesoro*, circa concernentia decentiam Sacristiae, tempus celebrandi, & similia. *Resol. ad Dub. 4. 17. Aprilis 1708.*

Elemosinae.

Ad formam Bullae Innocentianae, spectat ad Gubernatorem aperire Capulas Elemosynarum, & ad ipsum dirigendum est Breve pro facultate ipsas aperienti. *Littera a Monsignori Vescovo, e Governatore 20. Decembre 1700.*

SS. Eucharistia.

Ad formam Bullae Pauli V., competit Episcopo facultas administrandi Populo, quotiescumque voluerit, Sanctissimam Eucharistiam ab Altari Sanctissimi Sacramenti. *Resol. ad Dub. 2. 18. Agosto 1727.*

Debet tamen idem Episcopus, ad evitandas confusiones, super hoc verbum facere cum Gubernatore. *Resol. 24. Luglio 1711.*

Ecclesiastici. *Vide Causae.*
Exempti. *Vide Episcopus, Causae, Ordines, Status liber.*

Extractio a Loco immuni. *Vide Immunitas.*
Familiae. *Vide Exemptio.*

Exemptio.

Ministri, & gaudentes Literis patentibus Sanctuarii, uni tantum Famulo exemptionem participare valent. *Littera a Monsignori Governatore 14. Luglio 1705. Dub. 11. ex 33.*

Piltores concipientes Panem in Civitate Laureti pro Interventibus Almae Domus, hoc est, qui panem concipient, quem Alma Domus Interventibus facit distribuere, gaudent exemptione; non gaudent vero, qui concipient Panem venalem ac usum publicum, & propriam utilitatem. *Dub. 24. ex 33.*

Familia Servitorum, & Famulorum, qui interserviunt Ministris, Officialibus, aliisque Privilegiatis, non gaudent dicta exemptione. *Dub. 11. ex 33.*

Neque Famuli, aliique Interventibus Patentis Sanctuarii, in Cauponis, & Apothecis. *Dub. 19. ex 33.*

Neque commorantes continuo in Civitate Lauretana, & habentes Literas patentes Quatuordecim, Denunciatorum Legatorum piorum Sanctuarii, & similia, in eorum Patris ab eadem Civitate distantibus. *Dub. 20. ex 33.*

Neque Coloni, & assuetarii pro tempore existentes in Praedio in territorio Lauretano, spectante ad Venerabilem Societatem Sanctae Annae Recinendi, tanquam Emphyteutae Almae Domus. *Dub. 22. ex 33.*

Neque Coloni, & Assuetarii Venerabilis Societatis Laureti, existentes in Praedio, quod ipsa Societas possidet uti Emphyteuta Almae Domus. *ibidem.*

Exercitia Spirituality.

Occasione Exercitiorum Spiritualium, concessa fuit Episcopo a Sacra Congregatione facultas exponendi Sanctissimum Sacramentum prima, & secunda Dominica Quadragesimae in Altari Sanctissimae Annuntiationis, & cum eodem benedicendi Populum. *Littera a Monsignori Vescovo 7. Februario 1728.*

Gabella.

Clerico Petto Philippo Riccardi convento a Gabellario Laureti pro Gabella Vini, decretum fuit, Gabellam

fam spectare ad Episcopum, ipsique Episcopo injunctum, ut Sacram Congregationem super hoc instructam redderet. *Littera a Monsignori Vescovo, e Governatore 10. Luglio 1699.*

Hospitalarii.

Hospitalarii Hospitalii directi a Confratribus Sanctissimi Sacramenti, non spectant ad Sanctuarium, subsunt ordinariae Jurisdictioni Episcopi. *Littera a Monsignori Governatore 18. Februario 1704.*

Immunitas, seu Loco immunia.

Si contingat, Furtum committi in Sacra Capella, & Furem confugere ad Loco immunia, extractio dicti Furti a dictis Locis immuniibus spectat ad Episcopum, in reliquis procedit Gubernator. *Littera a Monsignori Vescovo, e Governatore 1. Septembri 1698, e 23. Februario 1732.*

Jurisdictio.

Episcopus, vigore Bullae Innocentianae, est Delegatus perpetuus nec est astrictus pro exercitio Jurisdictionis delegatae recurrere ad Sacram Congregationem, salva tamen Superioritate ipsius Congregationis, & salva obedientia ab Episcopo eidem debita ad trames ejusdem Bullae, *Dub. 32. ex 33.*

Jurisdictio in Causis Civilibus Militum subditorum in Civilibus, & Criminalibus, Gubernatori, competit Episcopo cum Gubernatore. *Littera a Monsignori Governatore 8. Gennaio 1738.*

Jurisdictio Capellae Sanctissimi Sacramenti destinata ad solam Sanctissimae Eucharistiae administrationem, non spectat private ad Episcopum. *Dub. 3. 17. Aprilis 1708.*

Inventarium. *Vide Cancellaria.*

Libri.

Episcopo competit facultas visitandi libros Baptizatorum, Desponsatorum, & Defunctorum Parochi Almae Domus ad formam Bullae. *Resol. ad Dub. 4. 18. Augusto 1727.*

Non potest tamen idem Episcopus inspicere libros, & inquirere circa adimplementum onerum Misarum, aliarumque Functionum Piarum. *Resol. ad Dub. 12. 17. Aprilis 1708.*

Licentia.

Episcopo, uti Delegato, private competit licentia concedere Consuetudibus, & Diocesanis, se munendi Eucharistia in Sacra Capella. *Dub. 12. ex 33.*

Et hoc etiam post discessum trium Custodum discedentium ab Ecclesia post absolutum officium, id pertinentium Consuetudinis nobilioris conditionis. *Resol. ad Dub. 8. 17. Aprilis 1708.*

Excepto tamen Gubernatore, ejusque Familia. *Littera a Monsignori Vescovo, e Governatore 1. Septembri 1698.*

Competit etiam Episcopo, eodem jure delegato, approbare Dimissorias potentium licentiam celebrandi in dicta Capella. *Resol. 12. Februario 1731.*

Licetque ulterius recognoscere, an a Clerico, qui praesunt Sacristiae dictae Capellae, parum sit licentiae a se impetratae. *Littera a Monsignori Vescovo, e Governatore 1. Septembri 1698.*

Horum vero, & tempus assignare competit Ministris Sanctuarii. *Resol. 13. Februario 1731.*

Ad Gubernatorem private spectat impertiri licentiam tam Consuetudibus, quam Diocesanis, ingrediendi in parva Sacra Capella, seu Camino. *Littera a Monsignori Vescovo, e Governatore 1. Septembri 1698.*

Pro cantandis Missis extraordinariis in Sacra Capella cum invitatione Capituli, & Cleri, non debet praedecedere licentia, vel assensus Episcopi, antequam invitetur Capitulum; non potest tamen id peragi, nulla requisita dicti Episcopi licentia. *Resol. ad Dub. 11. 7. Aprilis 1708. Caetera Vide Cantores, & Custodes.*

Missae.

Episcopo auscultanti Sacrum in Altari Sanctissimae Annuntiationis, vel in eo Sanctissimi Sacramenti, uti Delegato Apostolico, servari debent a Capellanis Almae Domus caeremoniae servari solite in Missis, quae celebrantur coram Episcopo in sua Diocesi; eadem pariter servari debent ab Interventibus, & signanter clericis Evangelium porrigendum Episcopo ad osculandum. *Dub. 1. ex 33. Vide Capella.*

Ministri. *Vide Causa, Deputatio, Exemptio, Synodus.*
Mons Pietatis. *Vide Visitatio.*
Magister Capellae, Musici. *Vide Cantores.*

Officiales.

Episcopus, sive ejus Vicarius Generalis, procedens jure delegato, tam in Causis Civilibus, quam in Criminalibus contra Privilegiatos Almae Domus, tenetur uti Officialibus ipsius Almae Domus, ad exclusionem illorum suae Curiae Episcopalis. *Littera a Monsignori Vescovo, e Governatore 1. Septembri 1698. Dub. 7. ex 33.*

Ordines.

Episcopo non licet ordinare auctoritate delegata Exemptos Almae Domus extra Ecclesiam Lauretanam. *Littera a Monsignori Vescovo 11. Marzo 1704. Dub. 10. ex 33.*

Et servanda sunt ab ipso omnia, ex quibus dignosci possit, in Ordinatione processisse jure delegato. *Littera a Monsignori Vescovo 9. Septembri 1719.*

Ordinationes. *Vide Cancellaria, Collegium Illyricorum, Paramenta.*

Paramenta.

Episcopo, juxta Constitutionem Ecclesiasticorum, in suo Sacratio separato assignandorum. *Dub. 31. ex 33.* Non valet tamen ipsis Paramentis uti etiam in Functionibus explendis in Diocesi Lauretana *ibid.*

Neque licet Episcopo uti Sacris Suppellectilibus Almae Domus, tempore Visitationis; & ad mentem; Mens autem fuit, quod scriberetur Gubernatori, ut ratione urbanitatis ipsas suppellectiles tribueret dicto tempore. *Resol. 13. Februario 1731.*

Episcopo pro devotione sua celebrare volenti private in Sacra Capella, aut sollemniter in Ecclesia cum Paramentis ab R. P. D. de Carolis donatis, & a Summo Pontifice benedictis; dicta Paramenta a Gubernatore subministranda sunt. *Littera a Monsignori Governatore 28. Gennaio 1720.*

Parochus.

Functiones Parochiales in Matrimonio contracto inter privignam Substitutam Montis Almae Domus, & Famulum Hospitalis Sanctuarii, spectant ad Parochum ejusdem Sanctuarii. *Resol. 14. Septembri 1722.*

Administratio Sacramentorum, & tumulatio Cadaverum Sororis Aromatarii, Matris Musici, & Matris Curati Sacrae Capellae, conventium in eadem Domino cum isdem respectivo Officialibus, praevia revocatione contrarium resolutionum, firmatum fuit, spectare ad Parochum ejusdem Sanctuarii. *Littera a Monsignori Vescovo 10. Gennaio 1702.*

Proclamationes Matrimonii Filiae Promontistae Sanctuarii, resolutum fuit, faciendas esse a Parocho ipsius Sanctuarii; probationem vero status liberi Contrahentium, per Acta Cancellariae Almae Domus; attempto quod Promontista est Ministri dictae Almae Domus, ideoque Filia est de Familia exempta; juxta Constitutionem San. mem. Pauli V. *Littera a Monsignori Vescovo, e Governatore 16. Gennaio 1703.*

Proclamationes, & exhibitio Fidei status liberi Mulieris conviventis cum Fratere, qui non est Operarius stabili, sed in dies conductus a Fabro lignario Almae Domus, spectant ad Parochum Episcopalem; Marechalchi vero dictae Almae Domus, spectant ad Parochum ejusdem Sanctuarii. *Littera a Monsignori Vescovo, ed al Parroco della Santa Casa 2. Februario 1721.*

Declarata fuit nulla, & attentata tumulatio Cadaverum.

N. III. veris Filii Pastoris habentis Literas patentes Almæ Domus, facta per Parochos Episcopales de licentia Vicarii itidem Episcopalis, pendente inhibitione quoad hoc de nihil innovando, & demandata fuit restitutio emolumentorum Parochi Almæ Domus. *Lettera a Monsignor Vescovo 3. Luglio 1737.*
 Confluentibus Peregrinis, & Forensibus, intra decem dies eorum adventus ad Almam Domum, administranda sunt sacramenta per Parochum Almæ Domus, & funera peragenda. *Lettera a Monsignor Vescovo 29. Maggio 1737. Cætera Vide Baptisma, Armorum Custodes.*

Pontificalia.

Episcopo Bussi concessa fuit ex gratia a Sacra Congregatione, die solemnis sui ingressus, facultas exercendi Pontificalia ad Altare Sanctissimæ Annuntiationis. *Resol. ad Dub. 1. 18. Augusti 1727. Cætera Vide Solitum.*

Prædella.

Nihil est innovandum quoad Prædellam, qua utitur Gubernator dum assistit Sacris Functionibus prope Altare Sanctissimæ Annuntiationis. *Lettera a Monsignor Vescovo 11. Februario 1711. Dub. 27. ex 33.*

Præventio.

In captura Philippi Angeli Palmerii, resolutum fuit, Gubernatorem fuisse ab Episcopo præventum, & ideo consecutionem Processus ad eundem Episcopum spectare, & Reum ipsius Curie Episcopalis Carceribus esse tradendum. *Lettera a Monsignor Vescovo 19. Luglio 1699.*

Punctura.

Episcopus jure delegato tantum potest cogere Cantores ad retinendum Librum Punctaturarum, illasque solvendum in casu deficientiæ, ut practicatur in Patriarchalibus Urbis. *Dub. 16. 17. Aprilis 1608.*
Pecunia. Vide Administratio Bonorum.
Peregrini. Vide Confluentes.
Pisces Panis. Vide Exempti.
Possessores Bonorum Sanctuarii. Vide Constitutio.
Processo. Vide Candelæ, Lignum S. Crucis, Vicarii.
Prædellationes. Vide Parochus.

Sede Vacante.

Vacante Sede Lauretana, Sacra Congregatio subdelegat Vicarium Capitularem in concernentibus gubernium Spirituale Almæ Domus, secluso Gubernatore. *Lettera a Monsignor Governatore 19. Aprile 1727.*
 Semelre feutorum viginti, quod Sanctuarium persolvit Episcopo partim pro stabulo, partim pro Coquina, decursum Sede Episcopali vacante, non debetur novo Episcopo. *Resol. 2. Augusti 1729.*

Solitum.

Solitum semper servandum est, & si aliqua præsentio infurgat, antequam quidquam innovetur, exhibenda est Sacra Congregationi, & ejus resolutio expectanda. *Lettera a Monsignor Vescovo 28. Novembre 1710.*

Solitum item servandum est quoad celebrationem Missarum in Pontificalibus ab Episcopo apud Altare Sanctissimæ Annuntiationis.

Episcopo non licet, postquam Pontificaliter celebravit primas Vesperas Sanctissimæ Circumcisionis Domini, incedere cum Vestibus Pontificalibus, Pastoralis, & Mitra, contra solitum, ad incensandum Altare Sanctissimæ Annuntiationis, & Imaginem Beatissimæ Virginis in Sacra Capella. *Lettera a Monsignor Governatore 10. Gennaio 1733.*

Status liberi Fides.

Probatio Status liberi unius Fratris, qui aliunde habet unde vivat, licet sit Socius Mensæ duorum aliorum Fratrum exemptorum facienda est coram Episcopo jure ordinario. *Lettera a Monsignor Vescovo 1. Marzo 1700.*

Synodus.

Licet Episcopo, occasione convocationis Synodi, vocare ad se Ecclesiasticos privilegiatos Almæ Domus, tam ad Concilium quam ad reliquos actus necessarios pro explenda dicta Synodo, eodem modo, quo se gerit respectu suorum subditorum. *Dub. 28. ex 33.*
 Licet etiam, facultate delegata, renuentes debitis pœnis compellere. *ibid.*

E contra vero occasione Synodi promulgandæ in Ecclesia Lauretana, non tenentur Almæ Domus Ministri subministrare ea omnia, quæ necessaria sunt pro promulgatione. *Dub. 19. ex 33.*
Sacramenta. Vide Parochus.
Sacrarium. Vide Edicta.
Suppellectiles Sacræ. Vide Paramenta,
Tumultus Cadaverum. Vide Parochus.

Vicarius Generalis.

Vicarius Episcopi, in his, quæ respiciunt exercitium Jurisdictionis delegatæ, non debet procedere uti Subdelegatus Apostolicus, sed uti Subdelegatus Episcopi. *Dub. ultimo ex 33.*

Licet Vicariis Generalibus Laureti, & Recineti, professionaliter cum Capitulis ambarum Civitatum, ad Almam Domum, in Festivitate Sanctissimæ Annuntiationis, vel alia die non impedita, ingredi in Sacram Capellam indutis Mantelletis supra Rochetum, dummodo habeant privilegium utendi dictis Mantelletis, & Rochetto. *Dub. 3. ex 33.*

Visitatio.

Episcopo competit facultas visitandi Sanctissimum Sacramentum in ejus Altari, ad effectum recognoscendi, an asservetur debita decencia, ac veneratione. *Dub. 3. 18. Augusti 1727.*

Item visitandi Sanctissimum Sacramentum, quod asservetur in Hospitali ejusdem Almæ Domus, ac recognoscendi libros, in quibus notatur Infirmi, & Defuncti ejusdem Hospitalis, ibique facere abolitionem Defunctorum occasione suæ Visitationis. *Dub. 5. ut supra.*
 Non potest autem jure delegato Episcopus visitare Montem Pietatis, ad solum effectum inquirendi, & recognoscendi, an adimpleantur Legata, & alia opera pia cum onere a Particularibus relicta. *Dub. 7. 17. Aprilis 1708. Cætera Vide Arx Ecclesiæ.*

Vicarius Capitularis. Vide Sede Vacante.

DUBIA**A BENEDETTO XIV.
SUMMO PONTIFICE**

Decisa, & Resoluta.

Primum Dubium.

AN Episcopo auscultanti Sacrum in Altare Sanctissimæ Annuntiationis, vel in eo Sanctissimi Sacramenti, uti Delegato Apostolico, servari debeant a Capellanis Almæ Domus Ceremoniæ servari solite in Missis, quæ celebrantur coram Episcopo in sua Diccesi; Et an ab Interventibus eadem debeant servari, & signanter circa Evangelium porrigendum Episcopo ad osculandum.

Resolutio. Affirmative quoad utramque partem.

II. Dubium.

An quando in Ecclesia Lauretana de ordine Episcopi sit Communio generalis, vel sit aliqua Processio, aut Expositio Sanctissimi Sacramenti, ad implorandum Divinum Auxilium pro necessitatibus Populi, vel Ecclesiæ Catholice, debeant a Ministris Almæ Domus subministrari Cere, & alia necessaria pro supradictis Functionibus explendis, & præcipue Lignum Sanctissimæ Crucis, quod servatur in Sacra Capella, occasione alicujus particularis Processionis, ad effectum illud exponendi in Altare Sanctissimæ Annuntiationis, illudque professionaliter deferendi per Civi-

Civitatem, & an liceat in hujusmodi Casibus Episcopo, uti Delegato, cum Sanctissimo Sacramento, vel Ligno Sanctissimæ Crucis, solemniter Populo benedicere in eodem Altari Sanctissimæ Annuntiationis, vel in eo Augustissimi Sacramenti?

Resolutio. Affirmative in omnibus.

III. Dubium.

An liceat Vicariis Generalibus Laureti, & Recineti professionaliter cum Capitulis dictarum ambarum Civitatum, ad Almam Domum, in Festivitate Sanctissimæ Annuntiationis, vel alia die non impedita, ingredi professionaliter, ut supra, in Sacram Capellam, indutis Mantelletis supra Rochetum?

Resolutio. Affirmative, dummodo habeant.

IV. Dubium.

An Musicis, & Cantoribus se absentare poterint a servitio Ecclesiæ ad breve tempus ob aliquod eorum negotium, sit concedenda licentia a Gubernatore, vel potius ab Episcopo, aut ejus Vicario Generali, jure delegato?

Resolutio. Negative quoad primam partem, & affirmative quoad secundam.

V. Dubium.

An ad Episcopum, privative quoad Gubernatorem, spectet præscribere Ordines Magistro Capellæ, Cantoribus, & Organistæ, circa servitium Chori, & Functionum Ecclesiasticarum?

Resolutio. Affirmative.

VI. Dubium.

An Arx Ecclesiæ Lauretanæ existens super dictam Ecclesiam, ubi sunt Mansiones Clericorum Sacristiæ, & Inferventium Missarum, & Lampadariarum, sit sub Ditione Episcopi, ita ut possit ab eo visitari jure ordinario, quoad Clericos Sacristiæ, & supradictos Inferventes, quo vero ad Lampadarios jure delegato?

Resolutio. Negative: Sed cum Personæ in Dubio descriptæ non habitent in Arce, sed Mansiones Arcis accommodentur illis, qui confugiunt ad Ecclesiasticam Immunitatem, Januam Arcis esse omnino claudendam.

VII. Dubium.

An Episcopus, sive ejus Vicarius Generalis Laureti, procedens jure delegato tam in Causis Civilibus, quam in Criminalibus contra Privilegiatos Almæ Domus, teneatur uti Officialibus Tribunalis Almæ Domus, seu potius uti valeat illis suæ Curie Episcopalis: Et quatenus affirmative quoad primam partem.

Resolutio. Affirmative quoad primam partem, & negative quoad secundam.

VIII. Dubium.

An possit aliquando, & attentata aliqua suspicione, uti suo Cancellario Episcopali in examinandis Testibus, pro sumendis, & captivandis indicibus, dummodo tamen dicta Examina Testium reproducantur per acta Cancellariæ Almæ Domus, antequam Reus constituatur, & Processus per eadem acta Cancellariæ Almæ Domus proficiatur?

Resolutio. Affirmative prævia tamen licentia Sacra Congregationis.

IX. Dubium.

An Personæ, quæ carcerantur de mandato supradicti Episcopi, vel ejus Vicarii, procedentis jure delegato, detineri debeant in Carceribus Almæ Domus, vel potius in illis ipsius Episcopalis?

Resolutio. Affirmative quoad primam partem, & negative quoad secundam.

X. Dubium.

An Dominus Cancellarius Almæ Domus possit ab Episcopo compelli ad constituendum Inventarium omnium

Bullar. Rom. Bened. XIV. Tom. I.

Processuum Beneficialium, Matrimonialium, Civilium, & Criminalium Actorum, & aliarum Scripturarum factarum, & respective exhibitarum in dicta Cancellaria coram Episcopo, vel ejus Vicario, tamquam delegato Apostolico, ad effectum asservandi dictum Inventarium in Archivo Episcopali, ad formam novissimi Concilii Romani, & Constitutionis Benedicti XIII.

Resolutio. Teneri, & in casu renitentis, compellendum esse a Sacra Congregatione Lauretana.

XI. Dubium.

An juxta præsentem dispositionem Constitutionis fam. mem. Pauli V. §. *Nihilominus*, privilegio Exemptionis a Jurisdictione Episcopi gaudere debeant Familie Servitorum, & Famulorum, qui intersunt Ministris Officialibus, aliisque Privilegiatis Almæ Domus?

Resolutio. Negative: Nihil tamen esse innovandum quoad jus exemptionis concessum Ministris pro uno tantum eorum Famulo.
XII. Dubium.
 An Episcopo uti Delegato Apostolico, privative competat licentias concedere Confluentibus, & Diocesanis, sese munendi Eucharistia in Sacra Capella?
Resolutio. Affirmative.

XIII. Resolutio.

An sub expressione Confluentium a qualibet Mundi parte devotionis gratia ad Almam Domum, qui, juxta Literam dictæ Constitutionis Innocentianæ §. *Ac primo quidem*, a jurisdictione Episcopi eximuntur, comprehendantur illi, qui petunt Lauretum propter eorum temporalia negotia, vel in dicta Civitate remanent per plures dies; Et quatenus affirmative, per quantum temporis durare debeat privilegium Confluentiæ?
Resolutio. Quoad primam partem negative; & quoad secundam, privilegium confluentiæ durare per decem dies.

XIV. Dubium.

An hujusmodi privilegio Confluentiæ gaudeant Confluentes illi, qui a Birruariis Episcopalis apprehendantur cum Mulieribus suspectis, Fures, alique quomodolibet Delinquentes?

Resolutio. Affirmative, dummodo captura sequatur intra decem dies, juxta Responsonem ad Dubium præcedens: onerata quoque Gubernatoris conscientia, eos puniendi prout de jure; additisque pœnis arbitrio Sacra Congregationis Lauretanæ, & Summi Pontificis, in Casu omissionis.

XV. Dubium.

An eadem exemptione a jurisdictione Episcopi gaudere debeant Artifices, & Profectores quicumque inferventes Almæ Domui intra annum in eorum Professionibus, non tamen continuo, sed juxta Sanctuarii necessitatem, absque constitutione annui Salarii, licet Literis patentibus Almæ Domus cum inhibitione fuerint muniti?

Resolutio. Negative.

XVI. Dubium.

An frui debeant eadem exemptione omnes Coloni, Affiduarii, & Emphyteutæ etiam parvorum Prædiorum Almæ Domus cum tenui Canonis responsonem?

Resolutio. Negative.

XVII. Dubium.

An, qui habent Officia Almæ Domus, sed ea exercent per interpositas Personas, veluti Pullator Nolarum, Cantinerius, & similes, frui debeant dicta exemptione tam ipsi uti Officialis, quam eorum Substitutis?
Resolutio. Affirmative, dummodo facultas exercendi per Substitutum fuerit a Sacra Congregatione Lauretana approbata.

N. III.

XVIII. Dubium.

An gaudeant dicta exemptione etiam Coadjutores Officialium Almx Domus?
Resolutio. Affirmative, dummodo Coadjutoria fuerit approbata a Sacra Congregatione Lauretana.

XIX. Dubium.

An eadem exemptione gaudeant Famuli, alique In-servientes Patentatis Sanctuarii in Cauponis, & Apo-thecis?
Resolutio. Negative.

XX. Dubium.

An aliqui commorantes continuo in Civitate Laureti, & habentes Literas patentes Quatuororum, Denunciatorum Legatorum piorum Sanctuarii, & similia in eorum Patris ab eadem Civitate distantibus, eadem exemptione gaudere debeant?
Resolutio. Negative.

XXI. Dubium.

An Sacerdos Possessor Capellanix Micucci, cujus nominatio spectat ad Ven. Societatem Sanctissimi Rosarii Laureti Episcopo subiectam, eodem privilegio exemptionis fruatur, ex quo destinati proventus predictae Capellanix recipit ab Alma Domo, uti haerede supradicti Micucci?
Resolutio. Affirmative.

XXII. Dubium.

An Colonj, & Affictuarii pro tempore existentes in quodam Prædio sito in Territorio Lauretano, & spectante ad Ven. Societatem S. Annæ Recineti, tamquam Emphyteutæ Almx Domus, gaudeant supradicta exemptione?
Resolutio. Negative.

XXIII. Dubium.

An huiusmodi exemptione gaudeant Colonj, & Affictuarii Ven. Societatis Laureti existentes in Prædio, quod dicta Societas possidet ut Emphyteuta Almx Domus?
Resolutio. Negative.

XXIV. Dubium.

An Piftores Panis venalis Civitatis Laureti gaudeant eadem exemptione?
Resolutio. Piftores Panis, quem conficiunt pro In-servientibus Almx Domus, hoc est, qui Panem conficiunt; quem Alma Domus In-servientibus facit distribuere, gaudere; Secus illos, qui Panem venalem conficiunt ad usum publicum, & propriam utilitatem.

XXV. Dubium.

An liceat Governatori, attento privilegio Sanctuarii trahendi ad suum Tribunal omnes Causas tam activas, quam passivas ejusdem Almx Domus, procedere contra Clericos, Ecclesiasticasque Personas, & Loca Pia, in dictis Causis Almx Domus, uti Reos convenitos, seu potius id competat Episcopo tamquam Delegato Apostolico, vel ejus Vicario uti Subdelegato?
Resolutio. Non posse Governatorem procedere in Causis Activis motis a Ministris, & Exemptis Almx Domus contra Ecclesiasticos non privilegiatos, idque ad Episcopum pertinere jure delegato, in Causis Activis motis a Ministris, & Exemptis Almx Domus contra Ecclesiasticos privilegiatos, nisi agatur de iis, quæ respiciunt eorum Ministerium, in quibus subesse debent Governatori; Quo vero ad Causas tam activas, quam passivas, in quibus agitur de interesse Almx Domus, spectare privative ad Governatorem.

XXVI. Dubium.

An Episcopo liceat ubique in sua Diocesi, ubi ordinationes habuerit, etiam extra Ecclesiam Laureta-

nam, ordinare auctoritate delegata Exemptos Almx Domus, ita tamen, ut Episcopus teneatur registrarum in Cancellaria Almx Domus, tam Ordinationes Exemptorum, quam eorum Literas testimoniales?
Resolutio. Negative quoad primam partem, & affirmative quoad secundam.

XXVII. Dubium.

An reducenda sit ad mensuram præscriptam Prædella, qua utitur Governator, dum assistit Sacris Functionibus prope Altare Sanctissimæ Annuntiatæ, ad instar Prædellæ, quæ pro eodem Governatore extat in Choro?
Resolutio. Nihil esse innovandum.

XXVIII. Dubium.

An occasione Convocationis Synodi liceat eidem Episcopo vocare ad se Ecclesiasticos privilegiatos Almx Domus tam ad Concilium, quam ad reliquos Actus necessarios pro explenda dicta Synodo, eodem modo, quo se gerit respectu suorum Subditorum; Et an, facultate delegata, possit renuentes debitis penis compellere?
Resolutio. Affirmative quoad utramque partem.

XXIX. Dubium.

An occasione Synodi promulgandæ in Ecclesia Lauretana, debeant Almx Domus Ministri subministrare ea omnia, quæ necessaria sunt pro dictæ Synodi promulgatione?
Resolutio. Negative.

XXX. Dubium.

An Episcopo, uti Delegato Apostolico, liceat In-firmis Hospitali Almx Domus degentibus impertiri Benedictionem in Articulo mortis?
Resolutio. Affirmative.

XXXI. Dubium.

An eidem Episcopo, juxta Constitutionem San-ctissimi Pauli V. debeatur usus Paramentorum Ecclesiasticorum in suo Sacrario separato assignandum; Et an valeat ipse uti etiam in Functionibus explendis in Diocesi Lauretana?
Resolutio. Affirmative quoad primam partem, & negative quoad secundam.

XXXII. Dubium.

An Episcopus vigore Bullæ Sæ. me. Innocentii XII. sit Delegatus perpetuus; five potius: An, & in quibus casibus recurrere teneatur ad Sacram Congregationem Lauretanam?
Resolutio. Episcopum vigore Bullæ Innocentianæ esse Delegatum perpetuum, nec esse adstrictum recurrere ad Sacram Congregationem Lauretanam pro exercitio dictæ jurisdictionis delegatæ, salva tamen superioritate dictæ Sacre Congregationis, & salva obedientia eidem ab Episcopo debita, ad tramites ejusdem Constitutionis Innocentianæ?

XXXIII. Dubium.

An Vicarius ejusdem Episcopi possit procedere uti Subdelegatus Apostolicus; five ipsius Episcopi.
Resolutio. Vicarius Episcopi in his, quæ respiciunt exercitium jurisdictionis delegatæ, non debere procedere uti Subdelegatum Apostolicum, sed uti Subdelegatum Episcopi.
Sequens XXXIV. Dubium jussu Sanctissimi Domini Nostri inter Partes concordatum, & ab eadem Sanctitate Sua, ut infra, resolutum.

XXXIV. Dubium.

An, & cui competat Electio, Approbatio, & respectiva Expeditio Literarum Patentium Rectoris Ecclesiæ Parochialis Sancti Petri Caltri Fidardi, in casu &c.
Re-

N. IV.

Resolutio. Electionem, & Literarum, Patentium Expeditionem pertinere ad Governatorem, nomine Congregationis Lauretanæ: Examem veto, ac Approbationem ad Episcopum, jure delegato.

A P P E N D I X

A D

SYNOPSIS LAURETANAM.

CUM post prælo traditam Synopsim Lauretanam, jussu ac auctoritate Sanctissimi Domini Nostri BENEDICTI XIV. in unum collectam, nonnullæ aliæ infurrexerint Controversiæ jurisdictionales inter Curiam Episcopalem, & alteram Domini Governatoris Lauretani, eas itidem definire Apostolico suo Oraculo dignatus est itidem Pontifex Optimus Maximus; Ut vero Resolutiones hujusmodi in posterum pro quibuscumque similibus casibus inservire valeant, eo quo pollet zelo in dirimendis litibus, & diffensionibus pro publica utilitate, jussit præfata Synopsi hanc superaddi Appendicem, expresse decernens, decisiones, & resolutiones ruæ contentas, vim, & efficaciam legis perpetuo obtinere, perinde ac si illæ impressæ, ac insertæ in ipsa Synopsi reperirentur.

D U B I A

A B E N E D I C T O X I V .

S U M M O P O N T I F I C E

Resoluta post Annum 1743. quo evulgata fuit Synopsi Lauretana.

Primum Dubium.

AN tumultatio Cadaverum, & administratio Sacramentorum, quoad Capellanos, qui pro Principibus exteris Missam assidue celebrant in Sancta Capella, & ab Alma Domo mercedem non recipiunt, spectet ad Curatum Almx Domus, seu potius ad Patrochos Episcopales?
Resolutio. Affirmative quoad primam partem, & negative quoad secundam.

II. Dubium.

An Pistor Cereorum, qui die Purificationis benedicuntur, & Culcitram Consecratorum pro servitio Almx Domus, gaudeant exemptione a jurisdictione Episcopi?
Resolutio. Negative.

III. Dubium.

An privilegio Exemptionis frui debeat Affictuarius parvi Prædij Almx Domus ad usum Fornacis lateritiæ, ex quo ipse tantum retrahit ab eodem Prædio, quantum sufficit ad illius, & Familiæ sustentationem pro toto anno, vel saltem pro ejus majori parte?
Resolutio. Affirmative.

IV. Resolutio.

An cognitio furti commissi in Ecclesia Lauretana, extra tamen Territorium exemptum, pertineat ad Governatorem, seu potius ad Episcopum; & quatenus affirmative ad secundam partem.

V. Dubium.

An, ubi Fur sit confluentis devotionis gratia, & non Clericus, idem primum procedere possit jure delegato.
Resolutio. Ad primum, pertinere cumulative ad Governatorem, & ad Episcopum, itaut sit locus præventioni: Ad secundam, negative.

VI. Dubium.

An, & quando Exteri cenferi debeant Lauretum petere propter eorum temporalia negotia, seu potius devotionis gratia ad Almam Domum, itaut intret privilegium confluentiæ?
Bullar. Rom. Bened. XIV. Tom. I.

Resolutio. Omnes, & quoscumque Exteros ex quacumque Mundi parte Lauretum accedentes, censendum esse illuc petere devotionis gratia, exceptis iis, qui in Civitate, vel Territorio bona possident: ita tamen, ut privilegium Confluentiæ duret dumtaxat per decem dies, nisi longior permanentia procedat ex causa gravis infirmitatis contractæ infra decem dies.

VII. Dubium.

An Administratio Sacramentorum quoad Joannem Rubæum, ejusque Conjugem, conviventes quidem cum Gaetano Borgognoni privilegiato, sed tamen propriis eorum redditibus, spectet ad Curatum Almx Domus, seu potius ad Parochos Episcopales?
Resolutio. Negative ad primam partem, & affirmative ad secundam.

VIII. Dubium.

An probatio status liberi Francisci Raffaelli continui Commensalis, Antonii Nicolì patentati, qui etiam dictum Raffaelli tanquam unice proprio servitio adscriptum declaravit, fieri debeat per acta Cancellariæ Almx Domus seu potius in Curia Episcopali?
Resolutio. Affirmative ad primam partem, & negative quoad secundam.

IX. Dubium.

An quoties de mandato five Sacre Congregationis Lauretanæ, five Governatoris ejusdem Civitatis, aliquis ex Canonis, Beneficiatis, seu aliis Capitularibus Basilicæ Lauretanæ, nullo ei assignato stipendio, eligatur pro servitio Almx Domus, pro quo ipse, five attenda absentia a dicta Civitate, sive aliter, præditus remaneat interessendi Divinis Officiis; taliter electus, & deputatus, possit percipere omnes distributiones quotidianas; ita quod a quodam nullo modo punclari possit?
Resolutio. Affirmative, quamdiu necessitas servitii Almx Domus perduraverit: & quoad Custodes, & Sacristas observetur Constitutio San. mem. Pauli V. s. *Decernimus.*

N U M . I V .

Ad Constit. LXXXIII. fol. 164

D E C R E T U M

Quod SS. Apostolorum Principes PETRUS & PAULUS Urbis Romæ Patroni Principales nuncupentur.

CUM omnium communi æque, ac pio Ecclesiarum more institutum sit, ut quos & Sacrorum numero sibi singulæ Patronos elegerint, eos etiam, adjecto illustri Patronorum titulo, suis unaqueque Calendariis inscribant: Minime dubitandum est, quin Romana potissimum Ecclesia, Principum Apostolorum PETRI, & PAULI Martyrio consecrata, ac supra alias in summum honoris, & gloriæ culmen evecta, a Fidei primordiis eosdem Apostolos uti Patronos habuerit apud Deum, & sequi in illorum tutelam postquam jure putaverit. Clarum antiquæ huic traditioni perhibent testimonium tum Sanctus Leo Papa ser. 1. de SS. Petr. & Paul. ubi eos Romæ Patronos nominat speciales: Sicut autem, inquit, & Nos experti sumus, & Nostri probare Majores, credimus, atque confidimus inter omnes labores istius vite, ad obtinendam misericordiam Dei, semper Nos specialium Patronorum Oracionibus adjuvandos: tum quoque Sanctus Maximus Episcopus, Laurinensis Homil. 3. de iisdem ubi eos Romæ Patronos appellat peculiares: Horum bodie concursu laudissimo recipit Roma Martyrium: & quorum dudum impia persecuta est sanguinem, sorum nunc peculiariter devota Patrocinio gloriatur. Eisdemque celebri Dilectio concinit Sanctus Venantius Fortunatus: A facie hostili duo propugnacula præsent: Que Fidei Turres Urbis caput Orbis habet. At quia compertum est, in Ordine Divini Officii, debita hac nota, ac insigni titulo Patronorum principium Almx Urbis, Sanctos eosdem Apostolos nun-

N. VI. nuncupari non consueviffe, eam fortasse ob causam, quod SS. PETROS, & PAULUS Catholice Ecclesie Patroni, ceterorum Generales habeantur, eaque propter in communibus suffragiis ubique per Ecclesiam ipsam invocentur; sanctissimus Dominus Noster BENEDICTUS PAPA XIV. solerter advertens, per hujusmodi Ecclesie universae generale Patrocinium non effi-; quominus iidem sint quamplurimum per Orbem Ecclesiam Patroni simul etiam peculiare, sive ut ajunt, Principales, & hoc nomine in eorum Calendaris inferbantur; ratus est, non decere, ut quae ipsorum Patrocinio Roma prae ceteris letatur, eos ubi maxime oportet, Sacris videlicet in Festis, Patronos non appellet.

Qua de re Sanctitas Sua, ut imposterum debita honoris & obsequii ratio servetur in recolenda memoria Principum Apostolorum, quorum praesenti ope, ac tutela Christiana Respublica, undique procellis acta, ut gravioribus in diem aerumnis confecta, tandem erigatur: Mandat, ac praecipit, memoratos Apostolorum Principes SS. PETRUM, & PAULUM posthac Romano quoque Calendario, sive Ordini Divini Officii pro degentis in Urbe Cleri directione quotannis imprimendo, similiter inferri, titulo scilicet principalium Urbis Patronorum non omisso.

Præterea eadem Sanctitas Sua, inhærens Decretis alias editis a Sacra Rituum Congregatione, & a Praedecessoribus suis Romanis Pontificibus approbatis, declarat, quod Commemoratio, quae in unaquaque Civitate; & Diocesi, ex laudabili consuetudine, & Rubricarum dispositione, fit Sanctorum suorum Patronorum Principum inter Suffragia Sanctorum, post Laudes, & Vesperas in Divinis Officiis, quando Commemorationes, sive Suffragia Sanctorum recitantur, tum Romae, tum alibi, ubicumque Sancti Apostoli PETRUS ET PAULUS uti Patroni principales coluntur, factissimum censetur ut eam Commemorationem ordinariam, seu communem, quae fit eorundem in universa Ecclesia, post commemorationem Beatissimae Virginis Mariae. Atque ita Sanctitas Sua mandat, decernit, & declarat. Hac die 16. Octobris 1743.

Fr. J. A. Card. Guadagni Pro-Praefectus.

Loco * Sigilli. T. Patriarcha Hierosolymitanus Secret.

N U M . V I .

Ad Constit. LXXXIV. fol. 167.

DE DELATIONE

Et usu Rocchetti.

Sacrae Congregationis Ceremonialis Decreta

SANCTISSIMI DOMINI NOSTRI

Iussa edita.

CUM de mandato Sanctissimi Domini Nostri BENEDICTI PAPAE XIV. propositi fuerint in Sacra Congregatione Ceremoniali nonnulli abusus, qui de recenti irreperunt, inter quos est, quod Praelati Rocchetti usum habentes, illo indiscriminatim induiti per Urbem incedant, ac in suetis, indebitisque lenissimis, vulgo *Fiocehi*, equos proprii currus exornent: brevioribus insuper nigris vestibus amicti Ecclesias adhuc lucente die, ingrediantur, Sacramentum publice exponant venerantur, vel recurrentibus Sanctorum solemnitatibus Cultum adhiberi: atque debita erga Sacrum Cardinalium Collegium publica visitationis officia, aliquando non expleverint, tam in prima Praelati habitus susceptione, vel in nova Dignitatum, aut munerum assumptione, quam erga eisdem Eminentissimos extra Urbem degentes, dum per Civitates, ubi ipsi resident, Praelati iter agentes, quamvis tempus congruum id permitteret, eos invitere non faterentur.

Eadem prout Sacra Congregatio ad eos omnino eliminandos, enunciatis die, & mense, ita decrevit.

I. Nulli Praelatorum, cujusvis ordinis; aut Collegii fuerit; qui Rocchetti prerogativa potitur, imposterum liceat eodem induto per Urbem incedere; cum hoc gestare unice ex Summorum Pontificum munificentia una cum lenissimis nigris ad equos proprii currus appendis, praecipuorum suorum officiorum ratione ac praesentia, permittitur sit Almae Urbis Vicariae Vice-Camerario, Generalibus Reverendae Camerae Apostolicae Auditori, ac Thesaurario, nec non utriusque Sacri Palatii Apostolici Praefecto, atque insuper ob distincti habitus accessionem; Mozzetta scilicet a San. mem. Benedicto XIII. quatuor Patriarchis, Constantinopolitano videlicet, Alexandrino, Antiocheno, & Hierosolymitano concessa, dum Mantelletto, a praedicta Mozzetta ornati processerint.

II. Praelati autem, qui Rocchetti prerogativa fruuntur, tunc tantum sument illud per Scalas Palatii Pontificii, Apostolicum Aulam, vel in antecedenti Cubiculo, illud Congregationum, aut Collegialium Actuum; quae in eodem Palatio cum Rocchetto fient, ingressuri; nec non quando primum in promotione Sacro Senatus de Novo adscriptos, & iterum Cardinalatus insigni decoratos, eos in suis Domibus visitantur; quoties quemcumque ex DD. Cardinalibus primo invident, vel Cardinali Rocchetto similiter induto in comitatus obsequiis erunt, sive Domui fuerit, sive extra; Conveniendo insuper cum Oratoribus Principum, qui Aulam gaudent Regia, publica solemnium pompa procedentibus, & in actu pariter dantaxat cujuscumque alterius publicae, privatae vel actionis, in qua Rocchetti usus, Dignitatis, vel muneris ratione eis competere potest.

III. Iustus item, ut Lemnifici, vulgo *Fiocehi*, aut quid similis ornatus, quocumque praetextu, titulo, colore, aut forma, in Ephippiis Equorum Praefulum curru raptantium non opponantur. Et si forte apposta diuturno tempore ingredi liceat.

IV. Nulli praeterea Praelatorum, nisi Praelatio habitudo, publicas Ecclesias, in quibus Sanctissimum Sacramentum Fidelium venerationi fuerit expositum, vel alia quocumque solemnia inibi peragantur, diuturno tempore ingredi liceat.

V. Statuit insuper S. Congreg. ut Decreto alias per eam emanato die scilicet 16. Aprilis 1701., & a San. mem. Clemente XI. approbato, nempe: Praelati usum Rocchetti habentes, eodem induti, Eminentissimos Dominos nuper creatos visitabant, quos denuo cum Rocchetto, ut supra, visitabant, post suscepta Cardinalatus insignia; adderet, quod ipsi Praelati eisdem visitationis officium explere teneantur, non solum statim ac Praelatum sumplerint habitum; sed etiam cum aliqua distincta nova Dignitate, vel munere fuerint insigniti, & occasione publici alterius Officii sibi ab Apostolica Sede collati, pro quo explendo ad Urbem recedant, & quando, illo adimpleto, in Urbem redierint permansuri.

VI. Utque suprema Cardinalatus Dignitas semper, & ubique debito non fraudetur honore, decrevit eidem eadem Sacra Congregatio, quod Praelati tam privata, quam publica causa itinerantes, dum eos per Civitates, in quibus aliquis Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalis aduertit, transire acciderit, erga ipsum, praesentium visitationis officium, prout tempus & circumstantiae ferent, explere non praetermittant.

Et facta per me Secretarium Sanctissimo Domino Nostro BENEDICTO PAPAE XIV. de praemis omnibus relatione. Idem Sanctissimus Dominus Noster praedicta Decreta, non solum approbavit, sed inviolabiliter praecipit servari, ac peculiariter Collegiis omnibus Praelatorum iustus significari, ne sub quovis praetextu, tolerantia causa vel colore, quae superius praescripta sunt, secus interpretando, variationi, vel omissioni subjaceant; sed omnino prout exprimuntur, ab omnibus servanda mandavit, & quatenus opus fuerit, pro eorundem Decretorum executione ad omnia alia necessaria, & opportuna remedia se deventurum expressit. Hac die 23. Novembris 1742. Sanctissimi Domini Nostri Pontificatus Anno III.

T. Episcopus Ofsjen., & Veliernens. Card. Rufus Sac. Collegii Decanus, Vice-Cancellarius, Praefectus,

Loco * Sigilli.

Ignatius Reali Secretarius. NUM.

N U M . V I .

Ad Constit. XCH. fol. 190.

ACTA CONSISTORIALIA

Pro Concessione Pallii Patriarchae Antiocheno Graeco-Melchitarum

In Consistorio Secreto habito die 3. Februarii 1744.

ARGUMENTUM.

Seraphinus Tanas, qui, juxta Graecorum morem, electus Patriarcha Antiochenus Graeco-Melchitarum, Cyrilli nomen assumpsit, & jam a Sanctae Sede Apostolica Electionis confirmationem obtinuerat, per Joannem Ameniensem Sacerdotem ejusdem Ritus Procuratorem specialiter deputatum Pallii honorem instant, atque humiliter postulavit. Itaque in Aula Consistorialium, in qua Praelati, Nobiles plurimi, ac Collegiorum tam de Propaganda Fide, quam Graecorum Alumni jam frequentissimi conveniant, antequam fores Consistorii de more clauderentur, praecedentibus ad arcendum populum duobus ex servientibus armorum, qui & Mezzarii vocitantur, ab uno ex DD. Ceremoniarum Magistris D. Thomas Franciscus Scaramutus Advocatus Consistorialis, & praesens Electi Patriarchae Cyrilli Procurator introducti fuerunt, & e regione Pontificiae Sedis flexis genibus antedicti D. Scaramutus Sanctitatem suam sic fuit allocutus.

BEATISSIME PATER.

AD Patriarchatum Antiochenum, qui a pluribus saeculis a Sanctae Sedis unione defecerat, electus juxta Graecorum morem fuit sub anno millesimo septingentesimo vigesimo quarto R. P. Seraphinus Tanas, qui Cyrilli nomen assumpsit, pietate, bonisque moribus, ac scientiis imbutus apud Collegium Urbanum de Propaganda Fide, in inter Alumnos diu fuit adscriptus. Romano Pontifici B. Petri Successori obedientiam praestitit, prompte oblegavit ad San. mem. Benedictum XIII. Joannem Ameniensem Sacerdotem ejusdem Ritus Graeco-Melchitarum, & Alumnum antea ejusdem Collegii, cum speciali mandato, ut suae confirmationem Electionis a Sanctae Sede, & a Summo Pontifice, a quo omnis Ecclesiastica potestas descendit, humiliter postularet, & pro concessione Pallii suo nomine deprecaretur. Acta Electionis talia comperta fuerunt, ut confirmatione digna visa fuerit Electio. Sed ut certiora de perfecta unione, & obedientia erga Sanctam Sedem a Cyrillo haberentur testimonia, non prius confirmationis actus, probato Religioso Viro delegatus, publici juris factus est quem idem Patriarcha Fidei Catholicae professionem juxta praescriptam formam emitteret, & mandatis Sanctae Sedis parere iurejurando adfirmaret. Aeque libentique animo omnia implevit Cyrillus, & licet commissis sibi Genito ad obsequium, & unionem Sanctae Sedis alacris excitans, persequutionem a schismaticis passus sit, ahuc vigilis Pastoris curas gerens, & novum sinceram fidei erga Sanctam Sedem documentum exhibens, dubitationes in sui Gregis regimine exortas, ejus judicio submisit. Earum tamen discusso assumi non potuit ob superventam Apostolicae Sedis vacationem. Reservatum sane erat, Deo Optimo Maximo sic disponente, hujus operis complementum Tibi, Beatissime Pater, qui summo zelo duce, & omnigena sapientia comite, ab illa die, qua ad supremam hanc Cathedram erectus fuisti, Catholicae Fidei ubique servanda studuisti, & in orbem totum diffundenda. Idcirco Sanctitas Vestra dubitationes a Patriarcha exhibitae, coram se discussit; ac matura deliberatione composuit, prout in Literis, quas ad eundem Patriarcham, eique suffraganeos Episcopos Graeco-Melchitarum Ecclesiarum scribere dignata est, disertissime explicavit. Plene sic unione cum Sancta Romana Ecclesia constituta, Cyrilli Procurator spondens, quod ille Sanctitatis Vestrae mandatis erit omnimode paritatus, resumpsit intermissam Pallii postulationem; quae cum non nisi in hoc loco, ubi auctoritate Sanctitatis Vestrae graviora negotia peraguntur, tractari

possit, ideo supplicatio ista nunc reverenter exponitur: petitque Cyrillus Patriarcha Antiochenus, quo par est, obsequio, totaque animi submissione, Pallium, quod e Corpore Divi Petri sumitur, & in quo Pastoralis Officii plenitudo continetur; spemque fovet, ut voti compos fieri mereatur, quia Antiochenae Ecclesiae prerogativae illi vix sternunt amplissimam, ac tali honore ipse Cyrillus se dignum exhibet, dum erga Sanctam Sedem semper fuit obsequiosissimus. Decens propterea videtur, quod Eum Sanctitas Vestra hoc dignetur cumulare beneficio, pro quo idem Joannes Aminius hic praesens Orator legitimo suffultus mandato, supplicat instant, instantius, & instantissime.

Venerabiles Fratres.

MAGNUS Pontifex Innocentius Primus in Epistola ad Alexandrum Antiochenum, nunquam futurum affirmavit, ut Sedes Antiochena Romanae cederet, nisi quod illa in transitu meruit, ipsa susceptum, & apud se consummatum gaudet. Primis quidem temporibus eam Sedem occuparunt Episcopi Sanctitate clarissimi, Evodius, Ignatius Martyr, Meletius, & Flavianus. At vero saeculo quarto vergente, dilacerato per Nestorii, & Eutychetis haereses Oriente, Antiochena Ecclesia turpiter deformata est: quippe quae divisa fuit inter eos, qui Concilio Chalcedonenis definitionibus sese opposuerunt, quique adhuc per hos dies Jacobitarum nomine subsistunt; & inter illos, qui e contrario Concilii dogmata ac decreta venerant, Marciani Imperatoris edictis obsequentes fuerunt, atque hinc Melchitae, hoc est Regii, nuncupati sunt. Cum vero subinde Antiochenam Ecclesiam Patriarchae haeretica pravitate infecti invasissent, omnem lapidem Patriarchae Constantinopolitani moverunt, ut illam sibi subicerent; maxime vero postquam Oecumenicum titulum sibi arrogarunt: Neque id frustra. Nam occupata saeculo septimo Syria una cum proximis Provinciis a Saracenis, & inde saeculo decimo ab Imperatore Nicephoro Phoca ex eorum manibus erepta, in Graecorum Imperatorum potestatem Antiochia devenit: proinde Antiocheni Patriarchae a Constantinopolitano seledi, ordinatque sunt; atque ita Melchitae Graecorum schismatici se se immittentes, Melchitae Graeci mox appellati sunt.

Post haec, ineunte saeculo undecimo, Petrus III. Patriarcha Antiochenus de more Antecessorum suorum, S. Leonis IX. Romano Pontifice se ad Patriarchatum dignitatem fuisse promotum significavit, in ea petens ab illo confirmari, sicuti revera confirmatus est, a schismate hac ratione secedens. Dorotheus I. cum Ecclesia Romana in Concilio Oecumenico Florentino se se conjunxit. Cum autem idem Patriarchatus rursus esset in schismatis tenebras delapsus, nulla respicientis lux affudit, nisi labente saeculo decimo septimo, ad quam iter primo stravit Euthymius Melchita Tyrus, & Sidonis Archiepiscopus: deinde Athanasius Patriarcha, quique ei Primus successit Cyrillus, transmissa ad hanc Sanctam Sedem Fidei professione, cui Sancta Sedes penitus non acquievit, proinde nec Pallii dignitatem illis concedere opportunum judicavit.

Unus id temporis Patriarcha Cyrillus alter est, qui praesenti saeculo ad Patriarchatum erectus, electionis suae a Sancta Sede confirmationem obtinuit, cum suae erga hanc Sanctam Sedem obedientiae signa minime dubia dederit, fortissimumque se gesserit in ea asserenda adversus Sylvestrum schismaticum, qui Sedem Patriarchalem invasit; quomobrem in Monte Libano exulare cogitur. Praestitit insuper Cirillus noster genti, quae hodie Catholicos ingenti numero complectitur, quaeque a decem Episcopis, qui ipsum tamquam legitimum Patriarcham venerantur & colunt, provide gubernatur. Atque in Melchitis hifce vere Orthodoxis Venerabilis Antiochena Ecclesiae reliqua, jampridem conspuita, reviviscunt. Huic itaque venerando viro, huic praclaro Orthodoxae Fidei propugnatori Nos in hoc ipso Consistorio honorem Pallii de Corpore Beati Petri sumpti, in quo Pastoralis Officii plenitudo continetur, postquam Orthodoxae Fidei professionem coram eo, cui id delegavimus, emisit, libenter impertimur; ut factis comprobemus, id quod Leo XI. dixit Petro III. Antiochiz

N. VI. chie Patriarche respondens: Maxima Mater, Roma, na scilicet ac prima Sedes, tam dilecte sibi Filie: Immo Conficia, usquam, Et nunquam deorit.

Perada Orationis Pontifex, benedictione signo Crucis eis imperavit, dimisit, atque etiam omnibus aliis simul exclusis Aule Consistorialis fore de more clausis fuerunt: Et Sanctissimus cum DD. Cardinalibus solus remansit, ut que in Consistorio secreto peragenda erant, absolueret; Siquis Antiochene Ecclesie Negotio, quoad Consistorium attinet, completo, quoniam laudati Patriarche Cyrilli Procurator desiderio fragrabat pro singulari imperio beneficio Sanditati Suae ejusdem Patriarche nomine gratias saltem privatim reddere, cum in publico id facere ei non liceret, ideo post Consistorium, voti compos a Pontifice perhumaniter effectus in intimo suo Cubiculo, familiaribus tantum admissis, in hunc modum verba fecit.

EST sane, BEATISSIME PATER, cur hodie Antiochenus meus electus Patriarcha Cyrillus III. & immortaliter gaudeat, & gloriatur in Domino, & gratias amplissimas Tibi non agat modo, sed referat. Pallium Patriarchale, tandem ab illo desideratum, ac per tria & ultra lustra sine intermissione questum, in tandem a Te, & per Te hodierno die summa cum celebritate consequitur; Cause quamplurimae, quas ad Spirituale totius Patriarchatus sui regimen spectabant, & quae nunquam tot annorum cursu ex omni parte expediri potuerat, a Te felicissime expedite: omnia Rituum distincta, quae universam Graecorum Gentem exagitabant, & quae nunquam hastenus componi valeverunt, a Te sapientissime composita, Patriarcha tandem, exul, afflitus, Patria, Domo, bonis cunctis expoliatus, undequaque vitae periculis circumseptus, & ab omnibus destitutus, ita adiutus est a Te, ita defensus, & beneficiis, atque honoribus cumulatus, ut in Te uno inveniit, & Julianus I., qui Sanctissimum Athanasium fraudibus, ac perfidia dejectus fuerat, restituit; & Paschalem II., qui nullo modo Antiochena Sedis dignitatem inveniit passus est, & Leonem IX., conatibus tutatus est honorem, quem Antiochena Ecclesie pessime perierat omnia Sanctorum Patrum Concilia. Quantum autem ponderis accedit his omnibus, si pensetur, facta haec esse a Te eo tempore, in quo publica, gravissimaeque totius Orbis Christiani calamitates, & curae sollicitum Te semper dilectumque habent, ac momentis singulis agitur: Taeta haec profecto sunt, ut Cyrillus ab his postidmum excitatus, gloriatur ad instar Apostoli in infirmitatibus, in contumeliis, in necessitatibus, in persecutionibus, in angustiis, pro Christo, & Sede Apostolica toleratis, paratusque sit ad itajora in dies ex hac ipsa de causa toleranda. Quid autem dicam de Decretis, a Sanditate Tua nuper publicatis? Sicut sexcenti Chaldaenensis Concilii Patres, auditis Leonis literis, exclamarunt: Petrus per eos Leonis loquutus est: ita Cyrillus cum suis Episcopis, acceptis literis Tuis, exclamabit: Petrus per eos Benedicti loquutus est. Filius scilicet ille est obsequentissimus Sanctae Sedis a tenerrimis etiam unguiculis: in hac enim Urbe educatus, in hac sacris literis imbutus fuit, & in hac fe totum Deo, & Sedi Apostolice consecravit, in Pontificio nimirum Collegio de Propaganda Fide, ubi per integrum decennium ad pietatis, & literarum studia totus incubuit. Hi sunt, Pater Sanctissime, genuini Cyrilli sensus; haec totius Melchitarum Gentis, a Te in pristinum splendorem suum restituta, gratiae aeternumque memores significationes, quas in hoc amplissimo Orbis terrarum, augustissimoque Confessu, omnium nomine Tibi contestor. Et quoniam pauperes nostra, debitas Apostolice Tuas, qua nos complecteris, charitati, grates referre non potest; vices saltem referat Fides, Obedientia, Veneratio, Amor; Tuorumque in nos beneficiorum immortalis memoria. Angebitur scilicet in nobis omnibus, Religionis Catholicae propagandae studium, & indefessus erit in omnibus labor, ac vigilantia in extirpandis erroribus, in Ecclesastica disciplina restituenda, & in Sedi Apostolice jurbus defendendis. Praedicabitur a nobis nomen Tuum in saecula, requiretur a generatione in generationem; Sapientiam Tuam enarrabunt Gentes, & laudes Tuas enunciat Orientalis Ecclesia.

Ad Const. Cl. & CH. fol. 221.

ACTA CONSISTORIALIA

Pro approbatione Synodi super obedientia praestita Patriarchae Antiocheno Maronitarum, cum concessione Pallii dicto Patriarchae

In Consistorio Semipublico habito die 13. Julii 1744.

ARGUMENTUM.

Postquam R. P. D. Simon Petrus Evodius Patriarcha Antiochenus, & Archiepiscopi, atque Episcopi nationis Maronitarum, omnia quaecumque ipsi Sanctissimus Dominus Noster BENEDICTUS Papa XIV. per suas Apostolicas Literas in forma Brevis die 1. Septembris 1741, 14. Februarii 1742, 13. & 16. Martii 1743. injunxerat, & preceperat, exacte accuratogue in Conveniu Harisic in Monte Libano mense Obobri anni 1743. exequuti sunt; Synodicas Literas verum gestatum servitio complacenter ad Sanditatem Suam, & ad Sacram Congregationem de Propaganda Fide scripserunt, quas Roman hoc anno 1744. die 31. Maji P. Desiderius de Domino Bassiana, P. Jacobi Lucensis Abligati Apostolice Secretarius, perulit. His in Literis significat, terrimum sollicitum, quod ex duplici in Patriarchae Maronitarum Electione constitutum fuerat, utroque Electo Nominis Pontificis obtemperante, penitus evanuisse; ac Simonem Evodium auctoritate Apostolica electum Patriarcham, ab universis Maronitis exceptum fuisse. Synodi praeterea, Monte Libani a Sanditate Sua prohibita, ac confirmatae statuta, legesque sese adamussim servaturos, Patriarcham ipsum, Archiepiscopos, & Episcopos coram antea diti Abligato Apostolico spondisse.

Tam lato accepto nuncio, Sanctissimus Dominus Noster statim in proximo Consistorio facti tam memorabilis servitio Fratris sui Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalibus palam facere; eaque in super pervagare, quae Electus Simon Petrus Patriarcha, & Praesules Maronites postulabant. Indidm itaque fuit de more Secretum Consistorium die 13. Julii 1744. & peculiariter nomine Sanditatis Suae per R. P. Ignatium Reali primum Ceremoniarum Magistrum Collegii tam Episcoporum Pontificis Solio Assistentium quam Probonoriarum de numero Participantium, hoc non Reverende Camerae Apostolicae Praecuratore Fiscali hac de re admonitis, eadem die, postquam in Secretis Consistorio Ecclesiarum propositiones, ac alia occurrentia negotia fuerant absoluta, Aule Consistorialis foribus undequaque apertis in illam, praeter praedictos ordines, quamplurimis etiam Nobilibus, & Collegiorum Pontificiorum Alumnis, atisque Orientalibus, & praecipue Maronitis, intervenendi paruit aditus.

His dispositis, admonitisque Eminentissimis Marinis, & Mosca antiquioribus ex presentibus Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalibus Diaconis, ut ad latum Sanditatis Suae accederent, eidem Assentes, praedictis ad arandum populum duobus ex servientibus armorum, qui & Mazzerii vocantur, ab uno ex DD. Ceremoniarum Magistris, per Aule portam a regione Pontificae Sedis in Consistorium introduci suere D. Joseph Andreas Scaramutus Sacrae Consistorialis Aule Advocatus, R. P. Josephus Simonius Assemanus Praecurator Electi Patriarchae, & P. Desiderius de Domino Bassiana ab antea diti Abligato Apostolico cum literis ejusdem Patriarchae, & Praesulum Maronitarum in Urbe adlegatus. Cum autem ante Consistoriale scannum anteviu in Tetragoni exitu in genua provoluti essent, Dominus Scaramutus scilicet in medio, R. P. Assemanus a dextris, & P. Desiderius a sinistris, idem Dominus Scaramutus Sanditatem Suam sic fuit alloquutus.

Allo-

N.VII.

Allocutio D. Advocati Sacrae Aule Consistorialis, BEATISSIME PATER.

HABET SANCTITAS VESTRA ad sacros provolutum pedes Procuratorum Simonis Petri Electi Patriarchae Antiocheni Maronitarum. Nunciat idem Procurator, Reverendus nempe Pater Joseph Assemani, quid ante, quid post Electionem tum ab Electo Patriarcha, tum ab Archiepiscopis, & Episcopis dictae Nationis opportune gestum est, Deo Optimo Maximo annuente piissime SANCTITATIS VESTRAE voluntati, quae sicuti universis Catholicis gentibus prospicere indefessiter curat, ita sapientissima dedit mandata, quibus Maronitas ad Religionis, ac disruptae inter ipsos pacis tranquillitatem resisterent; & profert transmissa authentica documenta, SANCTITATI VESTRAE exhibenda, quibus haec omnia humillime significat, atque testetur.

Tum vero Sanctissimus de Maronitarum patria, origine, Patriarchatu, fide, & eximio in Sanctam Sedem obsequio praefatus, quid ante & post Electionem Patriarchae in Monte Libano a Maronitis praefatis, & hic in Urbe a Sanditate Sua gestum fuerit, ornatissima & doctissima hac Allocutione exposuit.

Allocutio Sanctissimi Domini Nostri.

Venerabiles Fratres.

ANTEQUAM Vos certiores faciamus de iis, quae congeruntur in electione Venerabilis Fratris Simonis Petri Patriarchae Antiocheni, nonnulla Vobis in antecessum referre necesse est. Non dubitamus eruditioni vestrae competentem esse, Maronitas Christianos Syros ad Patriarchatum Antiochenum pertinere: quippe qui Syriam, & Phoeniciam maritimam ac mediterraneam, tum etiam Palaestina, Cyprum, Egyptum, aliasque Orientis partes incolunt; quorum tamen maxima pars in Monte Libano commoratur.

Eruditioni pariter vestrae notum esse censemus, quod saeculi septimi prope finem cum haeresis Monothelitarum in Patriarchatum Antiochenum grassaretur, Maronitas, quo fe ab ea contagione integros servarent, statuere sibi Patriarcham eligere, qui a Romano Pontifice confirmaretur, ab eoque Pallii dignitatem acciperet. Cum autem, pluribus deinde saeculis elapsis, Saraceni Antiochiam, depulsis inde Latinis, occupasset; cumque Latini ipsi Catholici in Montem Libanum, ubi a Patriarcha Maronitarum perbenigne recepti sunt, secessissent; Alexander IV. Romanus Pontifex Patriarcham ipsum Maronitarum Antiocheni Patriarchae titulo decoravit; quem quidem titulum ad hanc usque diem Patriarchae Maronita retinent, etiam in Monte Libano sedem perpetuam habuerint.

Profecto Maronita fuerunt semper, quales & hodie sunt, integre Catholici, cum hac Sancta Sede conjuncti, & erga suum Patriarcham, tum etiam erga Romanum Pontificem obsequii ac reverentiae pleni. Cum autem homines sint, mirandum non est, aliquando humani, quicquam inter eos accidisse, & accidere, in eo praefertim quod eorum Patriarcham spectat.

Recordari potest unusquisque Vestrum; quid acciderit in Pontificatu felicit recordationis Clementis XI. qui, Patriarcha Jacobo deposito, cum injuriam praeculo illi Praesuli, tum etiam Apostolice Sedis jurbibus, quae electionem ejus confirmaverat, illatam nosset, Patrem Laurentium a Sancto Laurentio ex Minoribus Observantiae, tum Sancti Sepulchri Custodem, deinde Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalem, eo misit, ut, auditis iis, quae Patriarchae opponebantur, ad hanc Sanctam Sedem illa referret. Quo facto, cum in Congregatione de Propaganda Fide fuisset res mature discussa, Congregatio ipsa, optimi Praesulis innocentia cognita, in Patriarchalem Sedem, unde fuerat injuste dejectus, eum esse restituendum censuit. Cumque sententiam hanc Summus Pontifex ratam habuisset, ad optatum finem deducta res fuit. Quocirca Maronita hoc novum suae erga Romanam Sedem obedientiae dederunt argumentum.

Pontificatus quidem nostri tempore nullus fuit, Deo favente, apud eos Patriarcha depositus. Sed aliud contigit, quod molestia non exigua animus nostrum affecit. Decessit anno millesimo septingentesimo quadragesimo secundo Josephus Petrus Gazenus Patriarcha; & cum Archiepiscopi, & Episcopi Maronitae ad Successorem eligendum de more convenissent, in factiones duas divisi sunt; quarum altera elegit, seu postulavit Patriarcham Eliam Archiepiscopum Arcensem, altera Tobiam Archiepiscopum Cypri. Facile erit unicuique vestrum animo concipere, qualis esset Maronitarum Catholicorum Montis Libani ex duplici illa electione constitutus animorum, ac perturbatio. Alii quidem uni, alii alteri electo adhaerebant; & ecce dissenso, & schisma eo magis periculofum, quo magis regio illa ab Apostolica Sede remota est, & in medio Principum infidelium, immo, dici potest, in manibus Turcarum posita. Quare Nos ex his omnibus summam Catholicae Religionis perniciem in ea ratione metuebamus, in qua perpeuo, peculiari Del gratia, incorrupta viguit.

Uterque electus, sed postulatuo Romanae Sedis auctoritatem imploravit; uterque nuntium ad Nos ablegavit, precibusque insitit, ut competitoris electione, seu postulatione rejecta penitus ac deleta, electionem, seu postulationem sui firmam ratamque haberemus, cum utraque pars opportuna ad id documenta, & bene longas facti & juris Scripturas a Patronis & Advocatis utriusque partis Romae compositas Nobis exhibuisset.

Cum igitur de electione, aut postulatione in Orientem facta res ageretur, visum fuit Nobis expedire, ut Cardinales aliquot ex Congregatione Generali de Propaganda Fide eligerentur, qui coram Nobis congregati, utriusque competitoris jura rationefque accurate perpendere. Examinatis itaque, quanta potuit diligentia, pro utraque parte jurbibus, & rationibus, una eademque fuit Cardinalium sententia, neutram electionem, seu postulationem posse a Nobis ex praescripto Sacrorum Canonum admitti, seu confirmari. Ex quo autem neutra subsisteret, propositum fuit, an, & quoniam ex illis a Nobis sanari, seu Apostolica auctoritate roborari deberet. Sed communi pariter consensu decretum est, nullam esse sanandam. Consultum fuit denique, quid consilii in ejusmodi rerum statu capere expediret. Summa fuit, illud arbitrio, & prudentiae nostrae relinqui.

Obversabantur animo nostro variae, & graves cogitationes propter ejusmodi rei difficultates, quae passim occurrerent. Communicata itaque res cum Venerabili Fratris nostro Vincentio Cardinali Petra Episcopo Praenestino, & Congregationis de Propaganda Fide Praefecto, cujus doctrinae, & spectatae in rebus Canonici intelligentiae atque usus, praeter tot praecula Opera edita, Nos certe Testes sumus, cum saepe, dum in minoribus essemus, frequenti cum eo congressu convenimus, statuimus aliquorum Pontificum Praecedentium nostrorum vestigiis insistere; qui licet sedulo caverent, ne jus alienum laederetur, neque electionum canonicarum jure privarentur ii, qui illud obtinebant, cum nihilominus animadvertenter, electum, nulla licet sua culpa, Ecclesiae tamen bono minime profuturum; aut pluribus electis, si alter alteri praeretur, turbas nequaquam fecari, sed magis augeri; neque inde pacem populorum regimini adeo necessariam sperari ullo modo posse; alium quidem extra electos, seu postulos assumperunt, sive assumptum probaverunt.

Quocirca illustre satis exemplum Nobis in Annalium Ecclesiarum monumentis occurrit. Defuncto S. Eustachio Patriarcha Antiocheno, cum Ariani quendam ex suis, Euzojum nomine, Catholici vero Meletium Patriarcham elegerent, Lucifer Callaritanus, & Eusebius Vercellensis Episcopus, qui id temporis in Oriente Sedis Apostolice legatione fungebantur, electionem utriusque nullam irritamque declararunt, & Patriarcham stauerunt Paulinum; id quod Summis Pontificibus Liberio, & Damaso confirmatum fuit, tum etiam Sancto Athanasio cum Ecclesia Alexandrina, & Divo Hieronymo, qui ab eodem Paulino ordinatus fuerat Presbyter, maxime probatum.

Hoc praecularum exemplum & nos secuti, ad eliminanda discordiarum semina, pacemque inter Maronitas conciliandam, Simonem Petrum Evodium Damasci